

sudek na této výpovědi. Předpokládá se tudíž: a) že svědek vypovídal křivě a b) že rozsudek se o jeho výpověď opírá. Nepředpokládá se však, by svědek pro křivou výpověď byl trestním rozsudkem uznán vinným. Svědectví jest křivé, by mohlo vésti k odsouzení, když se svědkova výpověď neshoduje s jeho pozorováním, jak je má v paměti (Stooss, Strafrecht, str. 507). Avšak pro předpoklad § 530 čís. 2 c. ř. s. stačí objektivně křivá výpověď. Rekursní soud vyložil správně, že usnesení radní komory, kterým byl zamítnut návrh soukromého účastníka na zahájení přípravného vyšetřování, nevylučuje, že Bohumila K-ová složila u soudu objektivně křivé svědectví. Bude-li to dokázáno a shledá-li soud, že se rozsudek o uznání otcovství zakládá na této výpovědi, stačí to k povolení obnovy řízení (Gl. U. n. ř. 2029, sb. n. s. čís. 4126).

Čís. 11286.

Zájemné popsání vnesených svršků (§ 1101 obč. zák.) má jen účel evidenční. Zákonné zástavní právo pronajímatelovo vzniká již vnesením svršků do najatých místností a touto dobou získává i časové pořadí.

Exekucním prodejem vnesených svršků zaniká zákonné zástavní právo pronajímatelovo a pronajímatel jest odkázán na výtěžek za svršky, při čemž mu zůstane zachováno časové pořadí, získané pro zákonné zástavní právo, i pro rozvrh výtěžku.

Právo pronajímatelovo na uspokojení z výtěžku exekučního prodeje vnesených svršků trvá, třebaže vnesené svršky byly po výkonu dražby vydražitelem z najatého bytu vyneseny, aniž pronajímatel ohlásil do tří dnů po odstranění svršků své zákonné zástavní právo na soudě.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, R I 836/31.)

K rozvrhu dražebního výtěžku za exekučně prodané svršky přihlásil pronajímatel v přednostním pořadí pohledávku z dlužného nájemného. Soud první stolice nepřikázal pronajímateli dražební výtěžek, rekursní soud mu přikázal dražební výtěžek na úhradu jeho pohledávky. **Důvody:** Podle § 1101 obč. zák. přísluší pronájemci nemovité věci k zajištění nájemného zástavní právo k zařízení a ke svrškům nájemce nebo členů jeho rodiny, žijících s ním ve společné domácnosti, které byly vneseny, ač-li nejsou vyloučeny ze zabavení. Právo zástavní vzniká již vnesením a tímto okamžikem řídí se jeho pořadí. Může proto pronájemce, jak výslovně uvádí dvorský dekret ze dne 10. dubna 1837, čís. 189 sb. z. s., již od této chvíle zjednatí průchod svému právu na uspokojení z těchto svršků i proti těm nájemcovým věřitelům, kteří nabudou k vneseným věcem zástavního práva dříve, než pronajímatel podal žalobu o placení nájmu nebo požádal o popsání nábytku neb svršků (srovnej sb. n. s. čís. 3386, 5199, 7819 a j. Neumannův komentář k § 258 ex. ř.). Toto zákonné zástavní právo přísluší pronajímateli i pro příští činži po dobu, na niž jest nájemní poměr platně založen, ke všem vneseným svrškům dlužníka (nebo členů jeho rodiny) dnem jejich vnesení, bez ohledu k tomu, zda byly zájemně sepsány čili nic, neboť zájemné

sepsání jest jen evidenční pomůckou ke snažšímu zjištění, na které předměty se toto právo vztahuje, neboť v bytě dlužníkově mohou býti po případě i zařízení a svršky třetích osob, na př. i podnájemníka, třeba byl členem rodiny nájemcovy, které nejsou předmětem zákonného zástavního práva podle § 1101 obč. zák. (srovnej kniha judikátů čís. 156 sb. n. s. čís. 5124 a 8031). V souzeném případě není o tom sporu, že zabavené svršky byly vlastnictvím strany povinné a že se zákonné zástavní právo podle § 1101 obč. zák. na ně vztahuje, ježto byly vneseny do místností najatých povinnou stranou od stěžovatelky a tam se stále, i v den dražby, nalézaly a vymáhaná stěžovatelčina pohledávka se týká nezaplacené nájemní činže. Přísluší proto stěžovatelce právo, by z dražebního výtěžku za prodané svršky byla se svou pohledávkou z důvodu nezaplacené nájemní činže uspokojena po rozumu § 286 třetí odstavec ex. ř. v přednostním pořadí před ostatními vymáhajícími věřiteli, požívajícími pouhého neprivilegovaného exekučního zástavního práva k zabaveným svrškům. Pochybil proto první soudce, když k tomuto přednostnímu zákonnému zástavnímu právu stěžovatelky při rozvrhu dražebního výtěžku nepřihlížel, přihlédaje jen k pořadí exekučních zástavních práv podle zájemního zápisníku. Bylo proto přikázati celý prodejový výtěžek stěžovatelce na její částečné uspokojení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs upírá pronajímatelce bytu zákonné zástavní právo na vnesené svršky jen proto, že po výkonu dražby byly vydražitelem z najatého bytu vyneseny a že pronajímatelka neohlásila do tří dnů po odstranění svršků své zákonné zástavní právo na soudě. Své vývody opírá zřetelně o předpis druhé věty § 1101 obč. zák. Než ustanovení toto nedopadá na případ, o nějž tu jde, poněvadž stěžovatel ani netvrdí, že některé ze svršků, vnesených povinnou do obytných místností, byly do dne dražby z těchto místností odstraněny. Nesejde ani na tom, že některé svršky nebyly při zájemném popsání věcí k zajištění činžovní pohledávky pronajímatelky seznamenány, poněvadž zájemné popsání má jen účel evidenční, jak správně zdůrazňuje již napadené usnesení, kdežto zákonné zástavní právo pronajímatelovo vzniká již vnesením svršků do najatých místností a touto dobou získává i časové pořadí. Výkonem dražby bylo zákonné zástavní právo pronajímatelky realizováno a pronajímatelka odkázána na výtěžek za svršky, při čemž ovšem časové pořadí, získané pro zákonné zástavní právo, zůstalo jí zachováno pro rozvrh výtěžku právě tak jako časová pořadí zástavních věřitelů, získavších exekuční zástavní právo na svršky, o něž jde. Zaniklo-li však dražbou zákonné zástavní právo pronajímatelky na vnesené svršky (viz sb. n. s. čís. 8625), nemohla své zástavní právo na vnesené svršky soudní ohláškou do tří dnů uplatniti, jsouc odkázána již jen na výtěžek prodeje a vývody dovolacího rekursu jsou v tomto směru právně mylné.